रहूगण आङ्गिरसः।पवमानः सोमः। गायत्री।

एष उ स्य वृषा रथोऽव्यो वारेभिरर्षति।गच्छन्वाजं सहस्रिणम्॥ ९.०३८.०१

एषः स्यः- सोयम्। वृषा- वर्षकः। रथः- रंहणशीलः। सहस्रिणं वाजम्- अनन्तसंपदं प्रति। गच्छन्- सरन्। अव्यो वारेभिः- रसव्यञ्जकैर्वरणीयैः प्रतीकैः। अर्षति- प्रवहति ॥१॥

एतं त्रितस्य योषणो हरिं हिन्वन्त्यद्रिभिः।इन्दुमिन्द्राय पीतये॥ ९.०३८.०२

एतम्- एनम्। हरिम्- आकर्षकम्। इन्दुम्- क्लेदनशीलं रसम्। इन्द्राय पीतये- इन्द्रानुभूतये। त्रितस्य-तीर्णतमस्य तिरस्कृताज्ञानस्य। योषणः- दशदिग्वर्तिमूलशक्तिधाराः। अद्रिभिः- जडैः। हिन्वन्ति- प्रेरयन्ति। जडशरीरादेवान्तर्हितरसप्रवाहः ॥२॥

एतं त्यं हरितो दश मर्मृज्यन्ते अपस्युवः।याभिर्मदाय शुम्भते॥ ९.०३८.०३

एतं त्यम्- तमेनम्। हरितः- आकर्षकाः। दश- दशदिग्वर्तिन्य आपः। अपस्युवः- कर्मेच्छवः। मर्मृज्यन्ते- शोधयन्ति। याभिः- ताभिरद्भिर्मूलशक्तिधाराभिः। मदाय- हर्षाय तृप्तये। शुम्भते- प्रकाशते ॥३॥

एष स्य मानुषीष्वा श्येनो न विक्षु सीदति।गच्छञ्जारो न योषितम्॥ ९.०३८.०४

जारः- प्रियः। योषितम्- प्रियाम्। गच्छन् न- अभिसरतीव। एषः स्यः- सोयम्। मानुषीषु विक्षु- मानवप्रजासु। श्येनो न- पक्षीव। आ सीदति ॥४॥

एष स्य मद्यो रसोऽव चष्टे दिवः शिशुः।य इन्दुर्वारमाविशत्॥ ९.०३८.०५

यः। इन्दुः- क्लेदनशीलः सोमः। वारम्- श्रेष्ठं प्रतीकम्। आविशत्- विवेश। एषः स्यः- सोयम्। दिवः शिशुः- चिदाकाशजः। मद्यः- हर्षदस्तृप्तिदः। रसः। अव चष्टे- सूक्ष्मं स्वरूपं पश्यति ॥५॥

एष स्य पीतये सुतो हरिरर्षति धर्णसिः। क्रन्दन्योनिमभि प्रियम्॥ ९.०३८.०६

एषः स्यः- सोयम्। सुतः- निष्पन्नः। हरिः- आकर्षकः। धर्णसिः- धारको रसः। पीतये- अनुभूतये। अभि प्रियम्- स्वप्रियपात्रम्। योनिम्- सदनमृतं प्रति। क्रन्दन्- शब्दयन्। अर्षति- गच्छति ॥६॥